

Artystyczne podwórko przy Piotrkowskiej 50

Projekt aranżacji podwórka został przygotowany przez Karolinę Burdę, Kaję Kowalską i Cezarego Izydorczyka pod kierunkiem prof. dr. hab. Marka Saka w Instytucie Architektury Wnętrz łódzkiej ASP. Punktem wyjścia jest alfabet Władysława Strzemińskiego. Autorska koncepcja opracowana przez studentów odwołuje się do tego projektu typograficznego, przekładając jego założenia na język detalu architektonicznego i rozwiązań wizualnych, które współtworzą spójną i nowoczesną przestrzeń dziedzińca przy ul. Piotrkowskiej 50.

Remont podwórka zakłada gruntowną modernizację przestrzeni oraz wprowadzenie elementów, które otworzą ją na użytkowników – w tym budowę dwóch tarasów widokowych, z których jeden otworzy widok w stronę Placu Wolności.

Remont kamienicy przy ul. Piotrkowskiej 50 to część projektu rewitalizacji ciągu kamienic 9. kwartału centrum Łodzi, na które Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego przyznał unijne dofinansowanie. Wsparcie rewitalizacji pomiędzy ulicami: Próchnika, Rewolucji, Wschodnią, Jaracza, Kilińskiego, Narutowicza, Zieloną i Zachodnią wynosi 152 mln zł z Funduszy Europejskich.

Rewitalizacja kamienicy obejmie przebudowę budynku frontowego oraz oficyn wraz z niezbędnymi rozbiórkami. Zrekonstruowana zostanie fasada z odtworzeniem architektonicznych detali i ozdób. Projekt przewiduje też poprawę układu funkcjonalnego i wprowadzenie współczesnych standardów technicznych. Kamienica zostanie podłączona do miejskiej sieci ciepłowniczej. Na dachu tylnej oficyny będą ogólnodostępne tarasy. Całość dopełni zagospodarowanie podwórza.

Murowany jednopiętrowy budynek frontowy przy Piotrkowskiej 50 postawił w połowie lat 70. XIX wieku Beniamin Lajb Frischmann. Już wcześniej stała tu murowana oficyna. Kamienica frontowa obecnej wielkości, ale dużo bardziej okazała, bo ze zdobieniami nad oknami i balkonami została wybudowana w 1882 roku według projektu Ignacego Markiewicza. Szybko znalazła w niej miejsce filia warszawskiego domu bankowego Adolfa Goldfedera. Prywatny bank działał tu do początku lat 30. XX wieku. Na początku XX wieku w kamienicy prowadził kursy muzyczne prof. Antoni Wawrzyniec Grudziński. Uzyskał on pozwolenie na założenie w Łodzi „Kursów Muzycznych” z programem nauczania Warszawskiego Instytutu Muzycznego. W szkole utworzono klasy fortepianu, skrzypiec, wiolonczeli, organów i śpiewu. Szkoła działała do I wojny światowej. Na terenie posesji funkcjonowała prywatna synagoga, laboratorium chemiczno-bakteriologiczne, a po II wojnie światowej - Okręgowa Izba Aptekarska.

Kamienica „zagrała” w filmie „Edi” Piotra Trzaskalskiego. Znajdował się tutaj antykwariat Komiks, w którym główny bohater sprzedał książki ze swojej kolekcji, żeby kupić małemu chłopcu jego wymarzone autko.

kwiecień 2026